

לפעמים חיים, לפעמים מות. ולא עומד בקיום תמיד באחד מהם, משום שהוא מוקם גרם לו. וכך נקרא להט החרב המתחפכת, מצד זה לצד זה, מטוּב לרע, מרחמים לדין, משלום לקרב, היא מתחפכת לכל. וכן נקרא טוב ורע, שפתותם ומען הדעת טוב ורע לא תאכל ממנה.

והמוך העליון, המקром על מעשי ידיו, הוכחה אותו ואמר לו, ומצע הדעת טוב ורע לא תאכל ממנה, והוא לא יוכל ממנה, ונמשך אחר אשתו ונתגרש לעולמים. שחררי האשה עולה למקום הזה, ולא יותר. והאשה גרמה מות לכל.

בא ראה, לעולם הבא בתוב, (ישעה ס) כי כימי העז ימי עמי. כימי העז - אותו עז שנודע. באוטו זמן בתוב, שם (ה) בלוּ מהות לנצח ומחה ה' אליהם דמעה מעלה כל פניהם.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן. זמן ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

פרשת בהר

וירבר ה' אל משה בהר סיני לומר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו אל הארץ וגוז. רבוי אלעזר פתח, (ויקרא) זאת תורת העלה היא העלה וגוז. פסוק זה בכנסת ישראל בארנו, שהיא עולה ומתחברות עם הפלחה הקדוש בזוויג שלם.

היא העלה על מוקדיה על המזבח כל הלילה וגוז. בא ראה, כיון שגננס הלילה ונשעים סתוימים, הדינם המתחווים מתחוורים בעולם, והולכים ומשוטטים חמורים ואותנות

אוקימנא, וכלבוי ותני, לא שאטן ולא אזלין,

מוֹתָא. ולא קאים בקיומה פדר בחד מניהו. בגין דההוא אטר גרמא ליה. ועל דא אקרוי, להט החרב המתחפכת, מן טטרא דא, לסטרא דא, מן טב לביש, מן רחמי לדינה, מן שלום לקרא, אתחביבת היא לכלה. ואקרוי טוב ורע, דכתיב ומען הדעת טוב ורע לא תאכל ממנה.

ומליך עלה, רחמא על עובי ידו, אוכח ליה, ואמר ליה ומען הדעת טוב ורע לא תאכל ממנה, והוא לא קביל מגניה, ואתמשך בתר אתתיה, ואתפרק לעלמין. דהא אתתא לאטר דא סלקא, ולא יתיר. ואתתא גרים מותא לכלה.

הא חזי, לעלמא דאתה כתיב, (ישעה ס) כי כימי העז ימי עמי. כימי העז: הוא עז דאשתחמודע. ביה זמנא כתיב, (ישעה כה) בלע מהות לנצח ומחה יי' אללים דמעה מעלה כל פנים.

ברוך יי' לעולם אמן ואמן. ימלוך יי' לעולם אמן ואמן.

פרשת בהר

נזכר יי' אל משה בהר סיני לאמר. (ויקרא כ"ה) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו אל הארץ וגוז. רבוי אלעזר פתח, (ויקרא) זו את תורה העלה היא העלה וגוז. היא קרא בכנסת ישראל אוקימנא, דהיא סלקא ומתהברא במלך קדישא בזוויג שלים.

היא העלה על מוקדיה על המזבח כל הלילה וגוז. פא חזי, כיון דעת ליליא, ותריעין סתימין, דינין נתאין מתערין בעלמא, ואזילין ושאטין, חמרי ותני וכלבוי. חמרי הא אוקימנא, וכלבוי ותני, לא שאטן ולא אזלין,